

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/311/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815216062
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815216062.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava v skrátenej forme „ŽSR“ so sídlom Bratislava, Klemensova 8 IČO: 31364501, proti odporcovi: UNIPHARMA - I. slovenská lekárnická akciová spoločnosť so sídlom v Bojniciach, Opatovská cesta 4, IČO: 31625657, zast. splnomocneným zástupcom JUDr. Katarínou Rácovou, nar. 8.5. 1976, bytom Bojnice, Sadová 1653/2, zamestnankyňou odporcu, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, o zaplatenie 242,30 eur s prísl., takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 16,50 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 7,85 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 28.9. 2015 sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zaplatenia istiny 242,30 eur s 5,05 % - ným ročným úrokom z omeškania od 1.10. 2014 do zaplatenia s odôvodnením, že dňa 23.4. 2014 motorové vozidlo odporcu ev. č. F. zlomilo závorové raho na železničnom priecestí v železničnej stanici Trnovec nad Váhom. Na základe rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 3T/137/2014-192 dopravnú nehodu zavinil vodič odporcovho motorového vozidla s tým, že navrhovateľ bol so svojim nárokom odkázaný na občianskoprávne konanie. Pri dopravnej nehode vznikla navrhovateľovi celková škoda vo výške 391,88 eur. Odporcovi bola fakturovaná faktúrou č. 2800017505 vzniknutá škoda, ktorú čiastočne, vo výške 149,58 eur, navrhovateľovi uhradila Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.. Z faktúry zostala neuhradená suma 242,30 eur, ktorú poisťovňa neuhradila z dôvodu amortizácie.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 12C/311/2015-23 zo dňa 30.9. 2015 proti ktorému v zákonnej lehote podal odporca odpor, ktorý odôvodnil tým, že odporca má v súlade s ust. zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uzatvorené poistné zmluvy s poisťovateľom, Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., preto jej aj uvedenú poistnú udalosť postúpil na vybavenie. Dňa 27.4. 2015 odporcovi poisťovňa v Oznámení o platbe zo dňa 21.4. 2015 oznámila svoje stanovisko k výške náhrady škody uplatňovanej navrhovateľom voči odporcovi. Podľa stanoviska poisťovne je rozsah uplatňovaného nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 23.4. 2014 vyšší, ako oprávnený. Oprávnená náhrada škody na poškodenej závore predstavuje podľa zistení poisťovne sumu 149,58 eur a táto bola navrhovateľovi uhradená v

plnej výške dňa 17.10. 2014. Nárok na náhradu škody vo výške 242, 30 eur považuje poisťovňa za neoprávnený, s poukazom na ustanovenia § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka. Súčasne navrhol vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania, spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s..

Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4 vstúpila do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu dňa 5.11. 2015. Písomným podaním zo dňa 11.11. 2015 uviedla, že z obsahu škodového spisu vyplýva, že dňa 23.4. 2014 vodič odporcu, U. H., pri vedení nákladného motorového vozidla zn. Mercedes Sprinter, ev. č. PD XXXDV po ceste č. I/XX, od mesta Q. smerom na A. N. poškodil závorové rahnó na železničnom priecestí v S. nad Q., čím spôsobil navrhovateľovi škodu. Predmetná škodová udalosť im bola telefonicky oznámená navrhovateľom i odporcom dňa 24.4. 2014 a je evidovaná pod č. XXXXXXXXXXXX. Z titulu uzavretého povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „PZP“), ktoré mal odporca uzavreté v ich spoločnosti poistnou zmluvou č. 11000396/00273, účinnou od 28.12. 2010 do 30.9. 2014, poskytli navrhovateľovi v zmysle predložených dokladov skutočnú škodu v zmysle § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka vo výške 149,58 eur (náklady na opravu rahnó 391,88 eur - zhodnotenie rahnó /amortizácia za vek/ 242,30 eur). Uvedená suma bola navrhovateľovi zaplatená dňa 16.10. 2014. Pokiaľ ide o sumu 242,30 eur, táto predstavuje ich spoločnosťou zohľadnené opotrebenie materiálu. Podľa ust. § 442 OZ sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo. Podľa ust. § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia. To znamená, že pri stanovení výšky škody treba vychádzať z ceny veci v čase, keď bola zničená alebo poškodená s prihliadnutím na jej opotrebenie, zníženie funkčnosti, vek, opotrebenie atď. Výška skutočnej škody bola stanovená na základe vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorá ustanovuje metódy a postupy stanovenia všeobecnej hodnoty majetku znalcom. V zmysle dokladov predložených zo strany navrhovateľa bolo navrhovateľovi poskytnuté nasledovné odškodnenie: materiál 60,57 eur (cena poškodenej závorý 320,87 eur - 80 % opotrebenie, pretože závorá bola uvedená do prevádzky 7.1. 1985, zostatková hodnota poškodenej závorý je 20 %) + práca 52,56 eur + premeranie 36,45 eur. V prílohách doručených im navrhovateľom chýba doklad o uvedení poškodenej závorý do prevádzky. Z vyššie uvedených dôvodov návrh navrhovateľa žiadali v celom rozsahu zamietnuť.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočutím účastníkov, oboznámením s obsahom listinných dôkazov, rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 3T/137/2014-192 zo dňa 1.10. 2014, faktúrou č. 2800017505 zo dňa 16.9. 2014, kalkulačnými listami navrhovateľa (č. l. 12 a 15), listom vedľajšieho účastníka adresovaným navrhovateľovi z 6.10. 2014, výpisom z účtu navrhovateľa vedeným vo VÚB banke zo dňa 17.10. 2014, vzájomnou korešpondenciou účastníkov, listom vedľajšieho účastníka adresovaným odporcovi z 21.4. 2015, likvidačným spisom vedľajšieho účastníka na strane odporcu PU č. 1490107245, Elektronickou prihláškou na zaradenie motorového vozidla ev. č. PD XXXDV do flotilového poistenia a ďalšími dôkazmi, tvoriacimi obsah spisu, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 3T/137/2014-192 zo dňa 1.10. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.10. 2014, bol zamestnanec odporcu, Juraj Richter, uznaný za vinného, že dňa 23.4. 2014 viedol nákladné motorové vozidlo zn. Mercedes Sprinter, ev. č. PD XXXDV po ceste č. I/75, od mesta Šaľa smerom na Nové Zámky. Po prejdení železničného priecestia bez závor na železničnej trati vedúcej do Dusla a.s. Šaľa, odbočil vpravo na miestnu komunikáciu vedúcu k ďalšiemu železničnému priecestiu so závorami v obci Trnovec nad Váhom, ktoré boli zdvihnuté. Pri prechádzaní cez železničné priecestie došlo k zhasnutiu motora z dôvodu nízkych otáčok. Pri opakovanom štartovaní vozidla stojaceho na priecestí sa spustila zvuková signalizácia z dôvodu prichádzajúceho vlaku a takisto sa pustili závorý. Za tejto situácie sa chcel s vozidlom dostať z koľajiska cez medzeru medzi stĺpom trolejového vedenia a domčekom signalizácie vpravo vedľa závorý. To sa mu však už nepodarilo a prichádzajúci vlak zo Šale narazil do zadnej pravej časti vozidla Mercedes. Osobný vlak po náraze zastal vo vzdialenosti 134 metrov od miesta nárazu. Viezlo sa v ňom vtedy 150 cestujúcich a obsluha vlaku, teda z nedbanlivosti spôsobil všeobecné nebezpečenstvo, čím spáchal prečin všeobecného ohrozenia. Navrhovateľ bol so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie.

Vodič odporcu svojím protiprávnym konaním poškodil rahnó na železničnom priecestí v Trnenci nad Váhom, čím spôsobil navrhovateľovi škodu.

Faktúrou zo dňa 16.9. 2014 s dátumom splatnosti dňa 30.9. 2014 si navrhovateľ u odporcu uplatnil sumu 391,88 eur titulom náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená zlomením závorového rahna v železničnej stanici Trnovec nad Váhom dňa 23.4. 2014.

Vedľajší účastník je právnická osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a je zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Odd. Po, vložka č. 983/B.

Predmetná škodová udalosť bola vedľajšiemu účastníkovi telefonicky oznámená navrhovateľom i odporcom dňa 24.4. 2014 a je evidovaná pod č. 1490107245.

Z titulu uzavretého PZP, ktoré mal v tom čase odporca uzavreté u vedľajšieho účastníka elektronickou prihláškou poistnou zmluvou č. 11000396/00273, účinnou od 28.12. 2010 do 30.9. 2014, uhradil vedľajší účastník navrhovateľovi v zmysle predložených dokladov škodu podľa § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vo výške 149,58 eur (náklady na opravu rahna 391,88 eur - zhodnotenie rahna /amortizácia za vek/ 242,30 eur). Uvedená suma bola navrhovateľovi zaplatená dňa 17.10. 2014.

Vyššie zistený skutkový stav veci nebol medzi účastníkmi sporný a vyplynul zo zhodných prednesov účastníkov a listinných dôkazov predložených do spisu.

Navrhovateľ počas celého priebehu konania na podanom návrhu zotrval. Žiadal, aby mu bola nahradená škoda v žalovanej výške, pozostávajúca z rozdielu celkových nákladov za vykázaný výkon podľa kalkulačných listov navrhovateľa z 23.4. 2014 (č. l. 45 a 49) pozostávajúcich z materiálu vo výške 302,87 eur a z vykonaných prác 52,56 eur + 36,45 eur = 391,88 eur a vyplatenej náhrady škody vo výške 149,58 eur.

Pokiaľ ide o sumu 242,30 eur, táto predstavuje podľa vedľajšieho účastníka nimi zohľadnené opotrebenie materiálu. Tvrdili, že podľa ust. § 442 OZ sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo. Podľa ust. § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia. To znamená, že pri stanovení výšky škody treba vychádzať z ceny veci v čase, keď bola zničená alebo poškodená s prihliadnutím na jej opotrebenie, zníženie funkčnosti, vek, opotrebenie atď. Na podporu svojich tvrdení poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/89/2008 a 5Cdo/200/2011. Výšku skutočnej škody určili na základe vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorá ustanovuje metódy a postupy stanovenia všeobecnej hodnoty majetku znalcom. V zmysle dokladov predložených zo strany navrhovateľa bolo navrhovateľovi poskytnuté nasledovné odškodnenie: materiál 60,57 eur (cena novej vymenenej veci - závorového rahna 320,87 eur - 80 % opotrebenie, pretože závora bola uvedená do prevádzky 7.1. 1985 /závorové rahno malo 29 rokov, zostatková hodnota poškodenej závory je 20 %/) + práca 52,56 eur + premeranie 36,45 eur (č. l. 40).

Skutočnosť, že poškodená závora bola uvedená do prevádzky dňa 7.1. 1985 vyplýva aj z prílohy ku kalkulačnému listu navrhovateľa z 23.4. 2014 (č. l. 48). Obstarávacía cena závorového rahna bola vo výške 30 eur a jeho zostatková cena predstavovala sumu 0 eur.

Zástupca navrhovateľa na pojednávaní pred súdom poukázal na to, že zo strany odporcu ani vedľajšieho účastníka na základe nimi predložených dokladov nebolo spochybnené zavinenie zamestnancom odporcu za škodu, ktoré potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Galanta a takisto nebola rozporovaná ani výška škody, uplatnená prostredníctvom faktúry, ktorá bola doručená odporcovi a takisto vedľajšiemu účastníkovi. K uplatnenej amortizácii pri likvidácii poistnej udalosti podľa ust. § 442 OZ a § 443 OZ, podľa ktorého sa určí výška škody v čase poškodenia, uviedol, že považuje za nesprávne tvrdenie, že opravou poškodenia predmetného zariadenia došlo k bezdôvodného obohateniu navrhovateľa. Akceptujúc tento názor, by súd favorizoval v predmetnom konaní odporcu, ktorý porušil predpisy a normy o náhrade škody vo výške vynaložených nákladov, ktoré navrhovateľ musel v dôsledku protiprávnemu konania škodcu vynaložiť, je to nezákonné, v rozpore s dobrými mravmi. Poistovňa pri riešení tejto udalosti neprihliadala na tú skutočnosť, že je v tomto prípade nutné predovšetkým brať do úvahy pri určení hodnoty zariadenia, jeho skutočný technický stav v čase poistnej udalosti, poistovňa nebrala do úvahy tie skutočnosti, že zariadenie musí byť počas celej doby fungovania pravidelné udržiavané v prevádzkyschopnom a bezchybnom stave z dôvodu zabezpečenia cestnej a železničnej premávky. Toto zariadenie je v

pravidelných mesačných cykloch kontrolované a udržiavané a už z tohto dôvodu ide o materiál z dreva, ktorý má materiálnu životnosť desiatky rokov a jeho poškodením musel navrhovateľ obnoviť toto zariadenie do prevádzkového stavu. Predmetné zariadenie bolo v 100 % - nom stave. Mal za to, že amortizácia má byť uplatňovaná pri iných hnutelných a nehnuteľných veciach, jeho uplatnenie, čo sa týka zariadení, ktoré musia byť v prevádzkyschopnom, dobrom stave, je nešťastné. Na podporu svojich tvrdení predložil do spisu viacero rozhodnutí rôznych okresných súdov a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/48/2012. Mal za preukázané zavinenie a spôsobenie dopravnej nehody, pri ktorom bol poškodený majetok navrhovateľa, preukázanie škody prostredníctvom faktúry, ktorá bola čiastočne uhradená. Zostatok sumy 242,30 eur je predmetom žaloby, a túto náhradu škody žiadal uhradiť od 1.10.2014 s úrokom z omeškania vo výške 5,05 %. Mal za to, že zariadenie, ktoré bolo poškodené dopravnou nehodou, bolo v 100 %-nom prevádzkovom stave a malo životnosť niekoľko rokov a muselo byť nahradené novým z dôvodu, aby bola zabezpečená bezpečnosť prevádzky na železnici a na ceste.

Právna zástupkyňa vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní pred súdom nespochybnila, že dňa 23.4.2014 došlo k poškodeniu majetku navrhovateľa, o čom svedčí aj to, že navrhovateľovi bolo poskytnuté odškodnenie za poškodenie závorového rahna na železničnom priecestí. V zmysle uplatneného nároku navrhovateľom bola z ich strany poskytnutá náhrada škody v plnom rozsahu za opravu spočívajúcu v uplatnených prácach za opravu závorového rahna, avšak nebola poskytnutá plná náhrada škody za materiál, to znamená za výmenu poškodeného starého závorového rahna za nové. Pri výpočte náhrady škody postupovali v zmysle vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Pretože závorové rahno podľa potvrdenia navrhovateľa bolo dané do prevádzky v roku 1985, stanovili zostatkovú úžitkovú hodnotu v rozsahu 20%, čo považujú za súladnú s citovanou vyhláškou, podľa ktorej postupujú aj samotní znalci. Predmetom sporu je právna otázka, a to, či aplikácia amortizácie je na mieste v tomto prípade. Zastávajú právny názor, že je potrebné amortizovať materiál, ktorý bol používaný 29 rokov. Výška náhrady škody môže byť totožná s cenou veci v čase jej poškodenia iba vtedy, ak bola poškodená celkom nová vec, čo v danom prípade nebolo. Neobstojí ani tvrdenie navrhovateľa, že amortizáciu nie je možné uplatniť pri zariadeniach, ktoré musia byť v prevádzkyschopnom stave a ktoré sú pravidelne udržiavané v bezchybnom stave. To, že je zariadenie v bezchybnom stave, je podľa ich názoru nevyhnutnosť, avšak nesvedčí to tomu, že by sa takýto materiál neopotreboval. Poukázali na platnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia 5Cdo/89/2008 a 5Cdo/200/2011), ktorá sa zaoberá presne takouto problematikou, ako je predmet tohto sporu. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na rozhodnutia okresných súdov, tieto nepovažujú za právne významné a nepredstavujú ani platnú judikatúru a pokiaľ ide o jedno rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky predložené navrhovateľom na pojednávaní (sp. zn. 2Obdo/48/2012), majú o tomto rozhodnutí vedomosť, avšak poukazujú na to, že nejde v danej veci o zjednocujúce stanovisko, ale ide iba o jedno z viacerých rozhodnutí a týka sa odlišnej amortizácie motorového vozidla a nie amortizácie zariadenia tak, ako je to uvedené v dvoch citovaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Pokiaľ sa v predloženom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky navrhovateľom uvádza aj odvolávka na Ústavný súd SR a jeho nález z 1.7.2008, poukázala na to, že nimi predložené dve rozhodnutia najvyššieho súdu sú vydané po tomto náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky. Nimi predložené judikáty poukazujú na to, že pri rozhodovaní sú súdy povinné nielen správne vynaložiť ustanovenie § 443 OZ, ale pri svojom rozhodnutí musia aplikovať aj ďalšie právne normy upravujúce túto problematiku. V preskúmanej veci ide o vyhlášku č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku účinnú od 1.9.2004. Poukázala na všeobecnú metodiku tejto vyhlášky, ktorou sa majú riadiť znalci pri ustálení hodnoty s tým, že táto metodika sa zaoberá primeraným opotrebením konkrétnej poškodenej veci. Na základe uvedeného mal vedľajší účastník za to, že navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie požadovanej sumy a preto žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa § 427 ods. 1 a 2 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 OZ, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto

spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovno-právnych predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Východiskom určenia výšky škody na veci je cena, ktorú mala vec v dobe, kedy došlo k jej poškodeniu. Výška náhrady za poškodenú vec nie je závislá na tom, či si poškodený nechal vec opraviť, či si ju opravil sám alebo či ostala neopravená. Rozsah náhrady škody nie je závislý od toho, ako poškodený následne s vecou naložil, či si ju nechal poškodenú, alebo ju predal, daroval a pod., pretože tieto okolnosti nesúvisia s príčinou vzniku škody (R 5/1988, R 25/1990).

Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy. Je možné vychádzať z ceny veci, ktorú mala v dobe poškodenia a z rozsahu, v akom bola poškodená zásahom škodcu (R 13/1985).

Pri rozhodovaní v predmetnej veci bolo potrebné nielen správne vyložiť ustanovenie § 443 Občianskeho zákonníka, ale aj ustanovenia vyhlášky číslo 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku účinné od 1. septembra 2004. Príloha číslo 4 v časti B.6 tejto vyhlášky slovné upravuje aj výpočet výšky škody a to tak, že v prípade, že zložka majetku je alebo by bola po vykonanej oprave v inom technickom stave (lepšom alebo horšom), ako to bolo pred opravou, znalec túto skutočnosť zohľadní. Podľa tam stanoveného spôsobu výpočtu výšky škody sa okrem iného musí odpočítavať od všeobecnej hodnoty zložky majetku v okamihu pred poškodením zistená všeobecná hodnota zložky majetku po vykonanej oprave. Takto stanovený rozdiel predstavuje možné zhodnotenie veci po oprave. Pri škode na veciach starších, použitých a čiastočne opotrebovaných je treba zisťovať všeobecnú cenu, ktorú tieto veci mali v dobe poškodenia (porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu ČSSR R 22/1977). V dôsledku toho pri škodách na veciach opotrebovaných alebo použitých je treba naďalej vychádzať z názoru, že pri vynaložení určitej čiastky na opravu veci, od tejto čiastky treba odpočítavať čiastku zodpovedajúcu zhodnoteniu veci oproti jej stavu pred poškodením. Pokiaľ sa vykonanou opravou (napríklad výmenou súčiastok) vec oproti pôvodnému stavu zhodnotila, od nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu sa odpočítava čiastka predstavujúca toto zhodnotenie.

V predmetnej veci nebolo medzi účastníkmi sporné, že odporca zodpovedá za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi poškodením závorového rahna, ktoré je vlastníctvom navrhovateľa. Poškodené závorové rahno navrhovateľ vymenil, pričom na materiál vynaložil sumu 302,87 eur, na prácu sumu 52,56 eur a na premeranie sumu 36,45 eur. Vyššie uvedené náklady účastníkmi spochybnené neboli. Odporca a vedľajší účastník na strane odporcu nespochybnovali ani nárok navrhovateľa na vykonané práce vo výške 52,56 eur a na premeranie vo výške 36,45 eur a na zaplatenie sumy 60,57 eur za výmenu materiálu, suma ktorá zodpovedala cene závorového rahna, ktorú táto vec mala v čase poškodenia pri zohľadnení amortizácie 80 %, pričom vyššie uvedené sumy už boli navrhovateľovi vyplatené a teda predmetom konania neboli.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo potrebné zaoberať sa výškou škody spôsobenej navrhovateľovi zavineným konaním zamestnanca odporcu za ktorú zodpovedá odporca a to z hľadiska výkladu ust. § 443 OZ.

Závorové rahno, tvoriace súčasť elektronického zabezpečovacieho zariadenia, ktoré bolo poškodené konaním odporcu, bolo vecou použitou a opotrebovanou, zrejme už po dobe životnosti, keďže do užívania bolo uvedené ešte v roku 1985 (7.1.), v čase jeho poškodenia malo 29 rokov a jeho predpokladaná životnosť je 12 rokov. Pri stanovení jeho ceny bolo potrebné preto vychádzať z vyhlášky č. 492/2004 Z.z.. S prihliadnutím na to, bolo preto potrebné zohľadniť, že hodnota poškodeného závorového rahna sa po jeho oprave (výmene) zhodnotila. Preto bolo potrebné vychádzať z nákladov

na uvedenie veci do pôvodného stavu poškodenej veci, ktorej cena v dôsledku amortizácie bola nízka (20 %), a vec mala len tzv. úžitkovú hodnotu.

S prihliadnutím na vyššie uvedené, bolo potrebné vychádzať z nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu poškodenej veci, ktorej cena v dôsledku amortizácie bola nízka (20 %) a vec mala len tzv. úžitkovú hodnotu. V prípade, že by súd dal za pravdu navrhovateľovi a na opotrebenie veci v čase poistnej udalosti by neprihliadol, súd je toho názoru, že takýto „široký“ výklad ochrany majetku navrhovateľa (poškodený) prezentovaný navrhovateľom by viedol k bezdôvodnému obohateniu na strane navrhovateľa, ktorý by tak po oprave veci získal vec vo vyššej hodnote, ako mala táto pred poškodením, čo nie je v súlade s právnym inštitútom náhrady škody.

Žalovaná suma predstavuje práve čiastku, o ktorú bolo opravované (vymenené) závorové rahno zhodnotené vykonanou opravou (výmenou za iné). Rozsah amortizácie 80 % ustálený odporcom, resp. vedľajším účastníkom na jeho strane, zodpovedajúci kráteniu poistného plnenia zo strany odporcu, resp. vedľajšieho účastníka na jeho strane, nebol navrhovateľom v priebehu konania spochybňovaný, a preto ho bez ďalšieho aplikoval aj súd, pretože mal za to, že o takto ustálenej výške amortizácie nie sú dôvodné a závažne pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel súd potom k právnemu záveru, že nárok navrhovateľa v konaní uplatnený, bol voči odporcovi nedôvodný. Navrhovateľovi bola zo strany odporcu prostredníctvom vedľajšieho účastníka na jeho strane už uhradená skutočná škoda, ktorá mu vznikla protiprávnym konaním odporcu, ktorá zodpovedá zhodnoteniu poškodenej veci (závorové rahno) jeho výmenou vo výške 60,57 eur (táto suma zodpovedá cene veci, ktorú mala v čase poškodenia zohľadniac amortizáciu vo výške 80 %), za vykonané práce suma 52,56 eur a za premeranie suma 36,45 eur, spolu teda suma 149,58 eur.

Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa v žalovanej sume 242,30 eur s príslušenstvom (úroky z omeškania) zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu neúspešný, a preto je povinný zaplatiť odporcovi i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložili na obranu práva odporcu v konaní.

Odporcove trovy pozostávali zo zaplateného súdneho súd z návrhu na začatie konania vo výške 16,50 eur. Tieto trovy si odporca v konaní uplatnil dôvodne a preto súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 16,50 eur.

Trovy vedľajšieho účastníka uplatnené v konaní pozostávali z cestovného jeho zástupcu na pojednávanie dňa 11.1. 2016 vo výške 7,85 eur, na ktoré pojednávanie cestoval osobným motorovým vozidlom Škoda Fabia zo Zvolena do Prievidze a späť (priemerná spotreba paliva na 100 km 5,30 litrov x 126 km x cena benzínu 1,176 eur za liter). Tieto trovy si vedľajší účastník odporcu v konaní uplatnil dôvodne a preto súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 7,85 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.